

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

ΤΗΣ 14^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 14^{ης} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Ιωάννης Σαρμάς, Μαρία Βλαχάκη, Άννα Λιγωμένου, Γεωργία Μαραγκού, Αγγελική Μαυρουδή, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος και Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Στυλιανός Λεντιδάκης, Βιργινία Σκευή, Βασιλική Σοφιανού, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δέσποινα Τζούμα, Δημήτριος Τσακανίκας, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Βασιλική Προβίδη, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Ασημίνα Σακελλαρίου, Αργυρώ Μαυρομμάτη, Ευαγγελία Σεραφή, Κωνσταντίνος Κρέπης, Ειρήνη Κατσικέρη, Γεωργία Παπαναγοπούλου, Νεκταρία Δουλιανάκη, Νικολέτα Ρένεση, Αικατερίνη Μποκώρου και Αντιγόνη Στίνη, Σύμβουλοι.

Η Αντιπρόεδρος Σωτηρία Ντούνη και οι Σύμβουλοι Ελένη Λυκεσά, Αγγελική Μυλωνά, Θεολογία Γναρδέλλη και Κωνσταντίνος Εφεντάκης απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτροπής της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ελένη Αυγουστόγλου, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΘΕΜΑ Β΄

Στη συνέχεια εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου από την Πρόεδρο αυτού, κατ' άρθρο 131 του π.δ 1225/1981, το από 2.11.2018 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με το οποίο ζητείται η διατύπωση γνώμης, με τη μορφή εγγραφών παρατηρήσεων, επί του συνημμένου σχεδίου νόμου, με τίτλο: “ΘΕΣΠΙΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2016/679 ΤΟΥ ΕΚ & ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27^{ης} Απριλίου 2016 ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) ΚΑΙ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/680/ΕΕ ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27^{ης} Απριλίου 2016 ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΑΠΟ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ, ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ, ΑΝΙΧΝΕΥΣΗΣ Ή ΔΙΩΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ Ή ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ – ΠΛΑΙΣΙΟ 2008/977/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ”.

Ο Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Αντώνιος Νικητάκης διατύπωσε επί του θέματος αυτού την ακόλουθη έγγραφη γνώμη:

«Επί του ως άνω νομοσχεδίου, πρωτοβουλίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο διαβιβάστηκε

στη Γραμματεία της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας (αριθμ. πρωτ. ΓΕΕ: 819/9.11.2018) με το ΦΓ16/72710/9.11.2018 έγγραφο της Υπηρεσίας Επιτρόπου στη Γραμματεία της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Γενικές παρατηρήσεις:

I. Το εν λόγω νομοσχέδιο, που φέρει τον ως άνω τίτλο, απαραδέκτως φέρεται ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς παροχή γνωμοδότησης, καθόσον δεν πληρούνται οι τασσόμενες στο άρθρο 1 παρ. 1 περίπτωση κη' εδάφιο γ', του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν.4129/2013, ΦΕΚ Α' 52), το οποίο προσετέθη με το άρθρο 176 του ν.4270/2014 (ΦΕΚ Α', 143), διαδικαστικές προϋποθέσεις, αφού αυτό δεν υποβάλλεται από τον Υπουργό Οικονομικών, αλλά από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ούτε άλλωστε ρυθμίζει ζητήματα δημοσιονομικής διαχείρισης μείζονος σπουδαιότητας. Εξάλλου, δεν δύναται η περίπτωση αυτή να υπαχθεί στο εδάφιο α' της ως άνω περίπτωσης κη', σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο γνωμοδοτεί σε θέματα που θέτουν οι Υπουργοί εφόσον, κατά την κρίση του, η ζητούμενη γνώμη δεν αποτελεί πρόκριμα των πράξεων ή δικαστικών αποφάσεών του, δοθέντος ότι όπως προκύπτει από το 80879οικ./Φ.296/2.11.2018 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το εν λόγω νομοσχέδιο διαβιβάστηκε στη Γραμματεία της Προέδρου του Δικαστηρίου για την διατύπωση εγγραφών παρατηρήσεων, χωρίς να τίθενται συγκεκριμένα και σαφώς καθορισμένα από τον αρμόδιο Υπουργό ζητήματα, τα οποία

αναφύονται εκ του περιεχομένου του και επί των οποίων ζητείται η παροχή γνώμης εκ μέρους της Ολομέλειας.

II. Αν ήθελε θεωρηθεί ότι το παρόν νομοσχέδιο παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον της Ολομέλειας υπό της Προέδρου αυτής, κατ' άρθρο 131 παρ. 3 του π.δ/τος 1225/1981 και υπό την επισήμανση ότι δεν συνυποβάλλεται η οικεία αιτιολογική-εισηγητική έκθεση ούτε οι τυχόν υπάρχουσες λοιπές συνοδευτικές εκθέσεις, λαμβανομένου περαιτέρω υπ' όψιν του ότι με το νομοσχέδιο αυτό δεν θεσπίζονται ρυθμίσεις αφορώσες τη λειτουργία και οργάνωση αποκλειστικά του παρόντος Δικαστηρίου, ώστε να καθίσταται υποχρεωτική η διατύπωση γνώμης επί της συνταγματικότητας και σκοπιμότητας του συνόλου των εισαγόμενων ρυθμίσεων (πρβλ. Πρακτικά ΣτΕ σε Ολομέλειας και Συμβούλιο 2/2014, 15/2011, 1/2008 και 7/1991), τα εγείρομενα ζητήματα δημοσιονομικής και μη σπουδαιότητας επί των οποίων δύναται να γνωμοδοτήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο, δοθέντος ότι ελλείπει μείζονων ζητημάτων δημοσιονομικής ή συνταξιοδοτικής φύσης, εκφεύγουν της αρμοδιότητάς του θέματα που άπτονται της μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη της προαναφερθείσας Οδηγίας καθώς και της θέσπισης εκτελεστικών-συμπληρωματικών μέτρων του ως άνω Κανονισμού, είναι τα ακόλουθα:

Με το ως άνω νομοσχέδιο, που φέρει τον τίτλο “Θέσπιση νομοθετικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία

Δεδομένων)» και ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2016/680/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου και συμπληρωματικές διατάξεις”, το μεν επιδιώκεται, μετά την παρέλευση της ταχθείσας από την ως άνω Οδηγία προθεσμίας (6.5.2018, άρθρο 63 αυτής), η μεταφορά αυτής στο εθνικό δίκαιο, το δε θεσπίζονται διατάξεις εκτελεστικές του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).

Στα άρθρα 2 παρ. 6, 43, 44, 48 παρ. 1, 60 παρ. 4 και 65 του σχεδίου νόμου γίνεται αναφορά στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από δικαστήρια και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής δραστηριότητάς τους. Περαιτέρω, με δεδομένο ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 32Α και 32Β του ν. 1756/1998 (ΚΟΔΚΔΛ) σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του ίδιου νόμου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι γενικός δημοσιονομικός εισαγγελέας και η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ανεξάρτητη δικαστική αρχή, κατ’ αναλογία προς την Εισαγγελία, έχουμε τη γνώμη ότι στα ως άνω άρθρα του

σχεδίου νόμου, πέραν των δικαστηρίων και των εισαγγελικών αρχών, θα πρέπει να προστεθεί ρητή αναφορά στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Σημειωτέον, επίσης ότι σύμφωνα με τις προβλέψεις της προαναφερθείσας Οδηγίας (βλ. προοίμιο παρ. 80), εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών να προβλέψουν ότι η αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής (εν προκειμένω Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα) δεν καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από άλλες ανεξάρτητες δικαστικές αρχές, οι οποίες ενεργούν στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους αρμοδιότητας. Δεδομένου ότι το κριτήριο άσκησης δικαιοδοτικής αρμοδιότητας ανιχνεύεται ως εξαιρετικά ευρύ για τον ενωσιακό νομοθέτη – καθόσον στο ίδιο εδάφιο της προμνησθείσας παραγράφου του Προοιμίου θέτει ως παράδειγμα ανεξάρτητης δικαστικής αρχής, που ασκεί δικαιοδοτικές αρμοδιότητες την εισαγγελική αρχή, η οποία, ωστόσο, κατά το εθνικό δίκαιο δεν δικαιοδοτεί – παρίσταται σκόπιμο να εισαχθεί στο υποβληθέν σχέδιο νόμου, εξαίρεση από την άσκηση εξουσιών της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα υπέρ του συνόλου των αρμοδιοτήτων τόσο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσο και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το μεν διότι η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου λειτουργεί ως δημοσιονομική εισαγγελική αρχή (βλ. άρθρα 32Α και 32Β του ΚΟΔΚΔΛ), το δε διότι οι αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου εκφράζονται σε διττό επίπεδο, ήτοι τόσο σε αυτό της άσκησης δικαιοδοσίας όσο και σε αυτό της άσκησης ελεγκτικών αρμοδιοτήτων διά της έκδοσης δικαστικών πράξεων-αποφάσεων, ήτοι σε επίπεδο που βρίσκεται σε αρμονία με την

αντίληψη του ενωσιακού νομοθέτη για το περιεχόμενο της έννοιας δικαιοδοτική αρμοδιότητα, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα.

Στο άρθρο 65 του σχεδίου νόμου ορίζεται ο αρμόδιος επόπτης των πράξεων επεξεργασίας που διενεργείται από τα δικαστήρια και τις εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο άσκησης της δικαιοδοτικής τους λειτουργίας. Εν προκειμένω, για το Ελεγκτικό Συνέδριο και τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου προκρίνεται, κατά την παρούσα γνώμη, η άσκηση εποπτείας για μεν το Ελεγκτικό Συνέδριο από τριμελή Επιτροπή αποτελούμενη από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς που θα ορίζεται από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου, για δε τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου από τριμελή Επιτροπή αποτελούμενη από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς που θα ορίζεται από την Ολομέλεια της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Περαιτέρω, με το υποβληθέν σχέδιο νόμου ρυθμίζονται, διά του άρθρου 56, ζητήματα οικονομικής λειτουργίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Στην παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου προβλέπεται η δημιουργία ειδικού λογαριασμού από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Ως προς τη λειτουργία του ειδικού λογαριασμού ορίζεται ότι η κίνηση του ανωτέρω λογαριασμού, ο έλεγχος και οι εντολές πληρωμής σε βάρος της Αρχής θα ενεργούνται χωρίς κανένα περιορισμό από τις διατάξεις που διέπουν τη διάθεση, κατανομή και ανάλωση των πιστώσεων του προϋπολογισμού της Αρχής και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις για το Δημόσιο Λογιστικό, τις κρατικές προμήθειες και τις αμοιβές. Με δεδομένο ότι η δημιουργία του ειδικού αυτού λογαριασμού δεν φαίνεται να εξυπηρετεί σκοπούς

έρευνας ή να επιβάλλεται από διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, έχουμε τη γνώμη ότι δεν ενδείκνυται η δημιουργία αυτού και η παρέκκλιση από τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού, ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και αμοιβών του προσωπικού. Και τούτο, διότι η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 2 δεν συμβάλει α) στην επίτευξη πλήρους διαφάνειας της δημοσιονομικής διαχείρισης, β) στη συμμόρφωση προς τη ρητή επιταγή του άρθρου 79 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία όλα τα έσοδα και έξοδα του Κράτους αναγράφονται στον ετήσιο Προϋπολογισμό και Απολογισμό, στον καλύτερο και αποτελεσματικότερο έλεγχο των δημοσίων δαπανών και γ) στην εφαρμογή των διατάξεων περί Δημοσίου Λογιστικού για να εξασφαλισθεί πλήρης νομιμότητα και κανονικότητα στις οικείες δαπάνες διά μέσου της ενιαίας και με βάση γενικούς και अपαρέγκλιτους κανόνες, εμφάνιση, διαχείριση και έλεγχο των εσόδων και εξόδων του κράτους η οποία εξυπηρετεί την αξίωση για πλήρη διαφάνεια στα δημόσια οικονομικά (πρβλ. αιτιολογική έκθεση ν. 3697/2008). Συνεπώς, έχουμε τη γνώμη ότι στο επίμαχο νομοσχέδιο αφενός δεν ενδείκνυται η δημιουργία ειδικού λογαριασμού και αφετέρου θα πρέπει να εισαχθεί ρύθμιση που να διασφαλίζει πλήρη διαφάνεια στα ζητήματα οικονομικής λειτουργίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2018

Ο Επίτροπος της Επικρατείας

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΚΗΣ»

Ακολούθως, οι ορισθείσες από την Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου εισηγήτριες Νικολέτα Ρένεση, Αικατερίνη Μποκόρου και Αντιγόνη Στίνη, Σύμβουλοι, εξέθεσαν, με κοινή εισήγησή τους επί της αρχής, τα ακόλουθα:

Το παρόν νομοσχέδιο, στο οποίο περιέχονται ρυθμίσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου από την Πρόεδρο αυτού, κατ' άρθρο 131 παρ.3 του π.δ.1225/2981, καθώς στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτει και η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από δικαστικές αρχές, στις οποίες υπάγεται το Ελεγκτικό Συνέδριο, κατά την άσκηση όλων των προβλεπόμενων από το Σύνταγμα και το νόμο αρμοδιοτήτων του, καθώς και η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας αυτού (άρθρα 2 παρ.6 και 65 του νομοσχεδίου).

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται μια συνολική, ευρεία ρύθμιση των ζητημάτων σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων. Προς το σκοπό αυτό, μεταφέρονται ρυθμίσεις και θεσπίζονται εκτελεστικές διατάξεις του Κανονισμού 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016, που αφορά εν γένει στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα φυσικών προσώπων, και της Οδηγίας 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016, που αφορά στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της επεξεργασίας από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διακρίβωσης, βεβαίωσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινών και μέτρων ασφαλείας, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας

ασφάλειας και της αποτροπής τους. Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις τόσο του Κανονισμού όσο και της Οδηγίας, η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να εξυπηρετεί τον άνθρωπο. Η δε προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα, προστατευόμενο από το άρθρο 8 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 16 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Δεν συνιστά, όμως, απόλυτο δικαίωμα, αλλά πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη λειτουργία του στην κοινωνία και να σταθμίζεται με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας. Περαιτέρω, στις διατάξεις του νομοσχεδίου διατυπώνονται και κανόνες εθνικού δικαίου, οι οποίοι κινούνται στο πλαίσιο του άρθρου 9Α του Συντάγματος για την προστασία από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση προσωπικών δεδομένων, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και στο πλαίσιο των ρυθμίσεων και των αρχών που διέπουν τον Κανονισμό και την Οδηγία. Ειδικότερα, επιχειρείται μέσω αυτών να αξιοποιηθούν οι «ρήτρες ευελιξίας» που περιέχονται στον Κανονισμό και παρέχουν στα κράτη μέλη την ευχέρεια να εξειδικεύσουν τους κανόνες του, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν στην επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και να προσδιορίσουν τις περιστάσεις ειδικών καταστάσεων επεξεργασίας, υπό τις οποίες η σχετική επεξεργασία δεδομένων είναι νόμιμη. Αντίστοιχη επιλογή επιχειρείται και ως προς τις ρυθμίσεις της μεταφερόμενης Οδηγίας, η οποία εφαρμόζεται καταρχήν και στις δραστηριότητες των εθνικών δικαστηρίων και των εισαγγελικών αρχών. Το νομοσχέδιο δεν καταλαμβάνει τις περιπτώσεις

επεξεργασίας δεδομένων που πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας (άρθρ. 2 παρ. 7 του νομοσχεδίου). Τέλος, περιέχονται σε αυτό ρυθμίσεις για την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και τις εποπτικές αρχές στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες, οι οποίες δεν τίθενται σε ιεραρχική σχέση μεταξύ τους, ενώ προβλέπεται, περαιτέρω, ότι η εποπτική αρμοδιότητα της ανεξάρτητης Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα δεν καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όταν τα δικαστήρια ενεργούν υπό τη δικαιοδοτική τους αρμοδιότητα, ώστε να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των δικαστών κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους.

Το υπό κρίση νομοσχέδιο αναπτύσσεται σε έξι κεφάλαια, ήτοι: κεφάλαιο Α' (άρθρα 1-3) γενικές ρυθμίσεις, αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής, ορισμοί, κεφάλαιο Β' (άρθρα 4 -19) νομοθετικά μέτρα πλαισίωσης και εκτέλεσης του Κανονισμού, κεφάλαιο Γ' (άρθρα 20 -54) ρυθμίσεις για την επεξεργασία για τους σκοπούς πρόληψης, διερεύνησης, διακρίβωσης, δίωξης εγκλημάτων και εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, σύμφωνα με την Οδηγία, κεφάλαιο Δ' (άρθρα 55 - 65) ρυθμίσεις για τις εποπτικές αρχές, κεφάλαιο Ε' (άρθρα 66 - 70) ρυθμίσεις για την άσκηση ενδικοφανών και δικαστικών προσφυγών, την ευθύνη των παραβιάσεων και την επιβολή κυρώσεων και κεφάλαιο ΣΤ' (άρθρα 71 - 73) τελικές και μεταβατικές διατάξεις. Με την εισαγωγή του καταργείται το προγενέστερο καθεστώς προστασίας των προσωπικών δεδομένων που θεσμοθετήθηκε με τον ν. 2472/1997 (άρθρο 71 του σχεδίου) και διατυπώνονται οι κανόνες, με τους οποίους κατοχυρώνονται τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων έναντι της συλλογής, επεξεργασίας, αποθήκευσης, διαγραφής και

μεταφοράς δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως τα δικαιώματα ενημέρωσης, πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής (δικαίωμα στη λήθη), περιορισμού της επεξεργασίας, εναντίωσης, στη φορητότητα των δεδομένων (μεταφορά τους σε άλλο επεξεργαστή δεδομένων), δικαίωμα στην ανθρώπινη παρέμβαση (προβολή αντιρρήσεων στην διαδικασία αυτοματοποιημένης επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένης και εκείνης της κατάρτισης προφίλ). Παράλληλα εισάγονται αναλυτικές ρυθμίσεις για το ρόλο, τις εγγυήσεις, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του υπευθύνου επεξεργασίας, ο οποίος όπως και με τις διατάξεις του Κανονισμού, τίθεται στο επίκεντρο του νέου νομοθετικού πλαισίου. Καθιερώνεται η αρχή της ελαχιστοποίησης ως προς τη συλλογή και επεξεργασία των δεδομένων (μόνο τα απολύτως απαραίτητα δεδομένα για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού τυγχάνουν επεξεργασίας), η υποχρέωση λογοδοσίας των υπευθύνων για την επεξεργασία και ανακοίνωσης στοιχείων επικοινωνίας μαζί τους, προκειμένου το υποκείμενο των δεδομένων να μπορεί να επικοινωνεί απευθείας, πειθαρχικές ποινές για εκείνους που παραβιάζουν τις διατάξεις, καθώς και ο εποπτικός και ρυθμιστικός ρόλος της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και των εποπτικών αρχών στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες για δεδομένα που συλλέγονται κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού τους έργου.

Ειδικότερα, ως προς τις κατ' ιδίαν ρυθμίσεις του νομοσχεδίου παρατηρούνται τα εξής :

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Σε όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου που μεταφέρονται διατάξεις άρθρων της Οδηγίας δεν αναγράφεται η διάταξη της Οδηγίας με τον ίδιο τρόπο, αλλά σε

κάποια άρθρα αναγράφεται ο αριθμός του άρθρου της Οδηγίας με αναφορά του αριθμού της Οδηγίας (όπως στα άρθρα 1, 24, 42, 46, 48, 49, 50), ενώ σε άλλα αναγράφεται ο αριθμός του άρθρου της Οδηγίας χωρίς την ανωτέρω αναφορά (όπως στα άρθρα 41, 43, 44, 45, 47, 51, 52, 53, 54, 68). Νομοτεχνικά, για λόγους ομοιομορφίας του κειμένου προτείνεται να ακολουθηθεί ένας ενιαίος τρόπος αναγραφής, με προτιμότερο εκείνον της παράθεσης του πλήρους τίτλου της Οδηγίας.

2. Δεν χρησιμοποιούνται σε όλες τις διατάξεις οι ίδιοι όροι για να αποδώσουν την ίδια έννοια, αλλά παρατηρείται εναλλαγή αυτών, χωρίς να προκύπτουν από την επιμέρους ρύθμιση τα κριτήρια, με τα οποία γίνεται η διαφορετική λεκτική επιλογή, π.χ. σε κάποιες διατάξεις χρησιμοποιείται ο όρος “εγκλήματα” (βλ. σχετ. άρθρα 20 παρ.1, 22 παρ.1α-δ) και σε άλλες ο όρος “ποινικά αδικήματα”. Σκόπιμο κρίνεται να επιλεγεί για όλες τις διατάξεις ο όρος που χρησιμοποιεί η Οδηγία (π.χ. ποινικά αδικήματα).

3. Η διατύπωση διατάξεων του σχεδίου νόμου διαφοροποιείται από την διατύπωση των αντίστοιχων (μεταφερόμενων) διατάξεων της Οδηγίας. Στις περισσότερες περιπτώσεις, παρά τη διαφορετική διατύπωση, αποδίδεται ακριβώς το νόημα των (μεταφερόμενων) διατάξεων της Οδηγίας (βλ. π.χ. άρθρα 20 παρ.1 β και ε & παρ.4 και 6, 25 παρ.2, 31 παρ.4, 33 παρ.1-2, 37 παρ.1, 38 παρ.4δ), υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που δεν αποδίδεται πλήρως η διάταξη της Οδηγίας (βλ. π.χ. άρθρα 20 παρ.1 στ & παρ.2α, 25 παρ.2, 31 παρ.4 τελ. εδ., 32 παρ.2). Στην τελευταία αυτή περίπτωση κρίνεται σκόπιμο να αναδιατυπωθούν οι διατάξεις του σχεδίου νόμου σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας. Περαιτέρω, στην περίπτωση των άρθρων 60, 61 και 62 του νομοσχεδίου, στα

οποία οι αναγραφόμενες στον τίτλο του άρθρου διατάξεις του Κανονισμού και της Οδηγίας δεν αντιστοιχούν προς τους κανόνες που αποτυπώνονται, προτιμότερο για λόγους σαφήνειας θα ήταν οι εν λόγω ρυθμίσεις να αναδιατυπωθούν και οι σχετικές αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που καταγράφονται στον εθνικό νόμο να ακολουθήσουν την κατάσταση του Κανονισμού με τις επιμέρους διακρίσεις σε εποπτικές αρμοδιότητες, έρευνας, συμβουλευτικές, διορθωτικές κλπ.

4. Εισάγονται διατάξεις, πέραν των διατάξεων της Οδηγίας, από τον εθνικό νομοθέτη για τον προσδιορισμό και εξειδίκευση εννοιών, κριτηρίων, περιπτώσεων κ.λπ., σύμφωνα με σχετική δυνατότητα που του παρέχεται από τις διατάξεις της Οδηγίας (βλ. π.χ. άρθρα 21 παρ.1-2, 22 παρ.1 περ.ε-ζ, 27 παρ.1, 31 παρ.2 και 4), αλλά και για τη ρύθμιση συναφών θεμάτων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, πρόκειται για διατάξεις καταρχήν συμβατές με τις διατάξεις και τους σκοπούς του Κανονισμού και της Οδηγίας (π.χ. άρθρ.22 παρ.2, 23 παρ1 εδ.β και παρ.3 εδ.α., 24 παρ.2-4, 25 παρ.3, 27 παρ.2, 31 παρ.5, 32 παρ.6, 33 παρ.3γ και παρ.4α και 5-6, 34 παρ.4, 43 παρ.4 β', 48 παρ.4 και 6, 54 παρ.5 εδ.β'). Στην παρ.4 όμως του άρθρου 51, με την οποία προστίθεται εθνική ρύθμιση στις περιπτώσεις διαβίβασης δεδομένων προς τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, η άρνηση διαβίβασης προσωπικών δεδομένων σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς παρά την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής, όπως διατυπώνεται, ενέχει τον κίνδυνο ο εθνικός επεξεργαστής να καταστεί εν τοις πράγμασι προϊσταμένη αρχή και όργανο ελέγχου της Επιτροπής, στοιχείο που δεν προβλέπεται ούτε από τον Κανονισμό ούτε από την Οδηγία.

5. Στην περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 43 και 44 του νομοσχεδίου, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας και λογικής αλληλουχίας των ρυθμίσεών του, προτείνεται να ακολουθηθεί η κατάστρωση της Οδηγίας (άρθρ. 26 και 28) και να τεθεί λόγω της γενικότητάς του το άρθρο 44 (συνεργασία με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, άρθρο 26 της Οδηγίας) πριν το άρθρο 43 (προηγούμενη διαβούλευση με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, άρθρο 28 της Οδηγίας), με αντίστοιχη αναρίθμηση των διατάξεων αυτών.

6. Κάποιες διατάξεις του σχεδίου νόμου χρήζουν περαιτέρω διευκρινίσεων, ώστε να καταστούν πιο σαφείς και να μην καταλείπουν αμφιβολίες ως προς την έννοια αυτών (βλ. π.χ. άρθρα 20 παρ.3, 24 παρ.2, 28 παρ.3, 30 παρ.1 περ.γ'). Προς αυτήν την κατεύθυνση, ειδικότερα στο άρθρο 56, που αφορά στον Προϋπολογισμό της Αρχής Προστασίας Δεδομένων, πρέπει οι σχετικές ρυθμίσεις να συμπληρωθούν σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του ν. 4270/2014 και του π.δ. 80/2016.

7. Παρατηρείται επανάληψη όμοιου ή παρεμφερούς περιεχομένου διατάξεων σε περισσότερα άρθρα (π.χ. άρθρα 20 παρ.3, 24 παρ.4).

8. Παρατηρούνται αρκετά γραμματικά και ορθογραφικά λάθη (π.χ. άρθρα 26 παρ.1β και παρ.2, 29 παρ.2-3, 36 παρ.1, 40), καθώς και λάθη στη σύνταξη των μεταφερόμενων διατάξεων, με αποτέλεσμα να πρέπει να αναδιατυπωθούν εδάφια ή και ολόκληρες διατάξεις (βλ. π.χ. άρθρα 20 παρ.1 περ.στ, 24 παρ.1).

9. Γίνεται χρήση σε ορισμένα σημεία τύπων της καθαρεύουσας (βλ. π.χ. ά.26 παρ.1γ, 29 παρ.3), ενώ το κείμενο του νόμου είναι στη δημοτική.

10. Δεν έχει γίνει σωστή αρίθμηση των παραγράφων ορισμένων διατάξεων (άρθρα 33, 38) και πρέπει να γίνει αναρίθμηση αυτών.

11. Σε άρθρα του σχεδίου νόμου γίνεται παραπομπή σε λάθος άρθρα αυτού. Πρέπει να γίνει παραπομπή στα σωστά άρθρα (άρθρα 34 παρ.1-2, 35 παρ.3, 38 παρ.5-6).

12. Σε κάποιες διατάξεις αναγράφονται περισσότερες δυνατές επιλογές όρων, ενώ έπρεπε να προκρίνεται μία εξ αυτών (βλ. π.χ. άρθρα 34 παρ.2^α, 65, 66). Επιπλέον, στα άρθρα 65 και 66 οι κάθετες γραμμές που παρουσιάζονται στις παραγράφους (/) θα ήταν σκόπιμο να αντικατασταθούν από λέξεις και να διαγραφεί η παρατήρηση που περιέχεται στο άρθρο 65 στοιχ.β) στην τελευταία σειρά «να διευκρινίσουμε ότι δεν μπορούν τα μεμονωμένα υποκείμενα να απευθύνονται».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ: Ειδικότερα, ως προς τις κατ' άρθρο παρατηρήσεις, η Σύμβουλος Αντιγόνη Στίνη ανέφερε τα εξής:

Κεφάλαιο Α'

Άρθρο 1 (άρθρο 1 ΓΚΠΔ/άρθρο 1 Οδηγίας)

Αντικείμενο και σκοπός του νόμου

Παρά το γεγονός ότι με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου επιχειρείται η σε ενιαίο κείμενο θέσπιση νομοθετικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού και παράλληλα την ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας, δεν γίνεται ειδική αναφορά στην τελευταία. Περαιτέρω δεν γίνεται αναφορά στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 2 (άρθρο 2 ΓΚΠΔ/άρθρο 2 Οδηγίας)**Πεδίο εφαρμογής**

Η ενσωμάτωση και των δύο νομοθετημάτων σε έναν ενιαίο νόμο τον καθιστά δύσχρηστο καθώς θέτει ζητήματα σαφήνειας. Πέραν αυτού, δεδομένης της άμεσης ισχύος του Κανονισμού ήδη από 25.5.2018, είναι μάλλον περιττή η αναφορά στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Θα μπορούσε πάντως να υιοθετηθεί μια διατύπωση π.χ. περί συμπληρωματικής εφαρμογής του παρόντος νόμου στις περιπτώσεις που ο Κανονισμός προβλέπει κατ' εξαίρεση τη δυνατότητα θέσπισης ειδικότερων εθνικών ρυθμίσεων. Σε κάθε περίπτωση, στην παρ.6 πρέπει να συμπεριληφθεί στα εκεί αναφερόμενα δικαστήρια και εισαγγελικές αρχές η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και περαιτέρω να διευκρινιστεί ότι στην εκεί αναφερόμενη δικαιοδοτική αρμοδιότητα των ανωτέρω συμπεριλαμβάνονται όλες οι προβλεπόμενες από το Σύνταγμα και το νόμο αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 3 (άρθρο 4ΓΚΠΔ/άρθρο 3 Οδηγίας)**Ορισμοί**

Η επανάληψη των ορισμών, στο πλαίσιο της προαναφερθείσας προσπάθειας ενσωμάτωσης δύο νομοθετημάτων σε έναν ενιαίο νόμο, θέτει ζητήματα σαφήνειας.

Κεφάλαιο Β' - "Νομοθετικά μέτρα πλαισίωσης και εκτέλεσης του Κανονισμού"**Άρθρο 4 (άρθρο 5 παρ.1β/6παρ.1ε και 6 παρ.2 ΓΚΠΔ)****Επεξεργασία για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας**

Θέσπιση ειδικότερων προϋποθέσεων νομιμότητας της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας του κράτους-μέλους (εθνικό νομοθέτη). Χρήζει αναδιατύπωσης η παρ.2 και, ενδεχομένως, χρήζει ενσωμάτωσης σε αυτήν η παρ. 3.

Άρθρο 5 (άρθρο 6 ΓΚΠΔ)**Επεξεργασία δεδομένων εικόνας και ήχου μέσω κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης**

Θέσπιση ειδικότερων προϋποθέσεων νομιμότητας της επεξεργασίας των συγκεκριμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας του εθνικού νομοθέτη. Χρρίζουν αναδιατύπωσης το πρώτο και το τελευταίο εδάφιο της παρ.4.

Άρθρο 6 (άρθρο 8 ΓΚΠΔ)**Συγκατάθεση παιδιού [για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της προσφοράς υπηρεσίας κοινωνίας της πληροφορίας]**

Θέσπιση ειδικότερων προϋποθέσεων νομιμότητας της συγκατάθεσης παιδιού για την επεξεργασία των συγκεκριμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας του εθνικού νομοθέτη. Δεν αιτιολογείται η διαφοροποίηση από το

ηλικιακό όριο των 16 ετών που καταρχήν θέτει ο Κανονισμός (αν και η πρόβλεψη των 15 ετών είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό), ενώ δεν περιέχεται σχετικός (εθνικός) κανόνας που να αφορά στις προϋποθέσεις συναίνεσης για την ηλικιακή ομάδα 16 έως 18 ετών, ενόψει και του εν γένει ηλικιακού ορίου για την απόκτηση δικαιοπρακτικής ικανότητας, που κατά τον Αστικό Κώδικα ορίζεται στο 18ο έτος της ηλικίας (ΑΚ 127, 128).

Άρθρο 7 (άρθρο 9 ΓΚΠΔ)

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Θέσπιση περαιτέρω όρων και περιορισμών από τον εθνικό νομοθέτη ως προς την επεξεργασία γενετικών, βιομετρικών δεδομένων και δεδομένων που αφορούν την υγεία, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας.

Άρθρο 8 (άρθρο 10 ΓΚΠΔ)

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές διώξεις, μέτρα ασφαλείας και ποινικές καταδίκες

Περιεχόμενο όχι αντίθετο στην πρόβλεψη του Κανονισμού.

Άρθρο 9

Δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα εικόνας και ήχου

Εθνική ρύθμιση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15 του Κανονισμού «Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων», στις οποίες δεν αντιβαίνει.

Άρθρο 10 (άρθρο 23 ΓΚΠΔ)**Περιορισμοί των δικαιωμάτων ενημέρωσης και πρόσβασης**

Θέσπιση περιορισμών των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων (άρθρα 12 -22 του Κανονισμού) από τον εθνικό νομοθέτη, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας. Η παρ.1 χρήζει αναδιατύπωσης.

Άρθρο 11**Υποχρεώσεις υπευθύνου επεξεργασίας στις περιπτώσεις περιορισμού των δικαιωμάτων**

Σε συνέχεια του προηγούμενου άρθρου, εθνική ρύθμιση σύμφωνη με το άρθρο 23 παρ. 2 η' του Κανονισμού.

Άρθρο 12 (άρθρα 23 και 34 ΓΚΠΔ)**Περιορισμοί της ανακοίνωσης παραβίασης δεδομένων**

Θέσπιση περιορισμών από τον εθνικό νομοθέτη ως προς την υποχρεωτική ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων αυτών, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας.

Άρθρο 13 (άρθρα 9 παρ.4 και 36)**Προηγούμενη διαβούλευση**

Πρόβλεψη υποχρεωτικής διαβούλευσης με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα προ της έκδοσης οποιασδήποτε ρύθμισης που αφορά σε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (γενετικών,

βιομετρικών, δεδομένων υγείας). Πρόβλεψη λοιπών περιπτώσεων υποχρεωτικής προηγούμενης διαβούλευσης με την Αρχή, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας.

Άρθρο 14 (άρθρα 37-39 ΓΚΠΔ)

Ορισμός Υπευθύνου Προστασίας Δεδομένων

Θέσπιση περαιτέρω ρυθμίσεων από τον εθνικό νομοθέτη ως προς τον ορισμό, τη θέση και τα καθήκοντα του υπεύθυνου προστασίας δεδομένων, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας. Στην παρ.2 προβλέπεται ότι δικαστήρια και εισαγγελικές αρχές δεν έχουν υποχρέωση ορισμού υπεύθυνου προστασίας δεδομένων, ωστόσο στο άρθρο 37 παρ.1α του Κανονισμού ορίζεται ότι εξαιρούνται της υποχρέωσης τα δικαστήρια που ενεργούν στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους αρμοδιότητας, είναι δε υποχρεωτικός ο ορισμός όταν η επεξεργασία διενεργείται από δημόσια αρχή ή φορέα. Στην παρ. 3 αναγράφεται εσφαλμένα το άρθρο 28 του Κανονισμού αντί του ορθού 38.

Άρθρο 15 (άρθρο 43 Κανονισμού)

Πιστοποίηση και Διαπίστευση φορέων πιστοποίησης

Θέσπιση από τον εθνικό νομοθέτη ρυθμίσεων για τη διασφάλιση από το κράτος-μέλος της διαπίστευσης των φορέων πιστοποίησης, όπως η έννοια και λειτουργία αυτής διευκρινίζονται από το άρθρο 42 του Κανονισμού.

Άρθρο 16 (άρθρο 85 ΓΚΠΔ)**Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης**

Θέσπιση ρυθμίσεων από τον εθνικό νομοθέτη στο πλαίσιο της πρόβλεψης του Κανονισμού ότι τα κράτη-μέλη συμβιβάζουν δια νόμου το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης.

Άρθρο 17 (άρθρο 88 ΓΚΠΔ)**Επεξεργασία στο πλαίσιο της απασχόλησης και προστασία δεδομένων των εργαζομένων**

Θέσπιση ρυθμίσεων από τον εθνικό νομοθέτη για τη διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των εργαζομένων, στο πλαίσιο πρόβλεψης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας για τα κράτη-μέλη (μέσω της νομοθεσίας ή των συλλογικών συμβάσεων). Χρήζουν αναδιατύπωσης οι παρ. 3 και 4, καθόσον η συγκατάθεση του εργαζομένου δεν έχει συμπεριληφθεί στις προϋποθέσεις επιτρεπτής συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον εργοδότη.

Άρθρο 18 (άρθρο 89 ΓΚΠΔ)**Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον**

Θέσπιση από τον εθνικό νομοθέτη μέτρων διασφάλισης προστασίας καθώς και παρεκκλίσεων, σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας.

Άρθρο 19 (άρθρο 89 Κανονισμού)**Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς**

Όπως ανωτέρω, θέσπιση από τον εθνικό νομοθέτη μέτρων διασφάλισης προστασίας καθώς και παρεκκλίσεων, σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς, στο πλαίσιο προβλεπόμενης από τον Κανονισμό σχετικής δυνατότητας.

Ακολούθως, η Σύμβουλος Αικατερίνη Μποκώρου εξέθεσε τα εξής:

Το Κεφάλαιο Γ' του σχεδίου νόμου (άρθρα 20 έως 54) με τίτλο «Επεξεργασία για τους σκοπούς της πρόληψης διερεύνησης, διακρίβωσης, δίωξης εγκλημάτων και εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων σύμφωνα με την Οδηγία 2016/680/ΕΕ μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη τις διατάξεις της ως άνω Οδηγίας (πλην των άρθρων 28 έως και 30).

Άρθρο 21 (άρθρο 5 της Οδηγίας)**Προθεσμίες αποθήκευσης και επανεξέτασης**

Με την παρ.2 του άρθρου αυτού καθορίζονται τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της αρχικής περιόδου διατήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την περιοδική επανεξέταση της αναγκαιότητας περαιτέρω διατήρησής τους, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Οδηγίας που εξουσιοδοτεί τα κράτη – μέλη να προβλέπουν “κατάλληλες προθεσμίες” για τη διαγραφή ή την περιοδική επανεξέταση της αναγκαιότητας αποθήκευσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ενώ στο προαναφερόμενο άρθρο 5 της Οδηγίας προβλέπεται ότι η μέριμνα για την τήρηση των ως άνω προθεσμιών θα

εξασφαλίζεται μέσω δικονομικών μέτρων, δεν εισάγεται ειδική προς την κατεύθυνση αυτή ρύθμιση με το παρόν σχέδιο νόμου.

Στην παρ.3 παρέχεται εξουσιοδότηση για τον προσδιορισμό των κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και των προθεσμιών για τη διατήρηση, διαγραφή και περιοδική επανεξέταση αυτών με προεδρικό διάταγμα, “με την επιφύλαξη ειδικών δικονομικών κανόνων”. Η τελευταία αυτή επιφύλαξη είναι πολύ γενικά και αόριστα διατυπωμένη και κρίνεται ότι χρήζει περαιτέρω διευκρινίσεων.

Άρθρο 22 (άρθρο 6 της Οδηγίας)

Διάκριση μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων

Με το άρθρο αυτό προσδιορίζονται οι διαφορετικές κατηγορίες υποκειμένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ειδικότερα δε, με τις περιπτώσεις ε έως και ζ της παρ.1 εξειδικεύεται από τον εθνικό νομοθέτη η αναφερόμενη ως περίπτωση δ στο άρθρο 6 της Οδηγίας κατηγορία των «άλλων μερών ως προς το ποινικό αδίκημα», με αναλυτικότερη αναφορά των προσώπων που εμπίπτουν στην εν λόγω κατηγορία.

Άρθρο 23 (άρθρο 7 της Οδηγίας)

Διάκριση μεταξύ των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και επαλήθευσης της ποιότητας

Στην παρ.3 του άρθρου αυτού, σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι έχουν διαβιβαστεί ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή ότι αυτά διαβιβάστηκαν παρανόμως, εκτός από την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 της Οδηγίας υποχρέωση του αποδέκτη τους να το γνωστοποιήσει πάραυτα, ο εθνικός

νομοθέτης εισάγει αντίστοιχη υποχρέωση και για τον υπεύθυνο επεξεργασίας έναντι του αποδέκτη αυτών. Η ως άνω ρύθμιση κρίνεται ότι είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Οδηγίας.

Άρθρο 26 (άρθρο 10 της Οδηγίας)

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Στην παρ.2 σκόπιμο θα ήταν να αντικατασταθεί η φράση “να εφαρμόζονται κατάλληλες διαφαλίσεις” με τη φράση “να διασφαλίζονται” ή “να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα», ώστε να αποδίδεται ορθότερα το νόημα αυτής.

Άρθρο 28

Χρήση συστημάτων λήψης ή/και καταγραφής ήχου και εικόνας σε δημόσιους χώρους

Στην περ.3 χρήζει περαιτέρω διευκρινίσεων ή/και διασφαλίσεων η δυνατότητα κατ' εξαίρεση λειτουργίας σταθερών και φορητών καμερών, όταν κατά τη διεξαγωγή συνάθροισης «με βάση πραγματικά στοιχεία συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ότι θα τελεστούν τα εγκλήματα της παρ.1» του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 29

Συγκατάθεση υποκειμένου

Πρέπει να αναφερθεί ότι το παρόν άρθρο μεταφέρει τις ρυθμίσεις του άρθρου 7 του Κανονισμού.

Στην παρ.1 ορθότερη είναι η διατύπωση ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας «πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει» κι όχι απλώς ότι «είναι σε θέση να αποδείξει».

Άρθρο 30**Ανακοίνωση και δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**

Σκόπιμο κρίνεται να αποσαφηνιστούν οι προϋποθέσεις άσκησης της προβλεπόμενης στο εδάφιο β' της περ.γ' της παρ.1 δυνατότητας προσφυγής κατά της εισαγγελικής διάταξης, περί ανακοίνωσης ή δημοσιοποίησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αν η δυνατότητα αυτή παρέχεται σε κάθε περίπτωση πριν από την ανακοίνωση και δημοσιοποίηση ή μόνο στις περιπτώσεις που είναι δυνατή η γνωστοποίηση στο πρόσωπο που αφορούν τα δεδομένα.

Άρθρο 31 (άρθρο 13 της Οδηγίας)**Δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων**

Στην παρ.4 κρίνεται σκόπιμη να ακολουθηθεί η διατύπωση της Οδηγίας για την ορθότερη απόδοση του νοήματος της διάταξης της παραγράφου αυτής.

Στην παρ.5 ορθότερη θα ήταν η διατύπωση ότι η αρμόδια εποπτική αρχή «υποχρεούται» αντί «μπορεί» να ερευνήσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων του περιορισμού του δικαιώματος.

Άρθρο 38 (άρθρο 22 της Οδηγίας)**Εκτελών την επεξεργασία**

Αναρίθμηση των παραγράφων από την παρ.2 και μετά.

Στην παρ.4 έχει παραλειφθεί η περ. στ της παρ.3 του ά.22 της Οδηγίας.

Συνεχίζοντας, η Σύμβουλος Νικολέτα Ρένεση εξέθεσε τα ακόλουθα:

Άρθρο 51(Άρθρο 35 Οδηγίας)

Γενικές αρχές που διέπουν τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς

Το συγκεκριμένο άρθρο εντάσσεται στο πλέγμα διατάξεων για τη διασυνοριακή μεταφορά δεδομένων και τη συνεργασία (δικαστικών ή αστυνομικών) αρχών τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών.

Οι μεταφερόμενες παράγραφοι 1-3 δεν παρουσιάζουν αποκλίσεις από το κείμενο του άρθρου 35 της Οδηγίας. Η παράγραφος 4, όμως, δεν αποτυπώνει ρύθμιση του εν λόγω άρθρου της Οδηγίας. Ως προς την εθνική αυτή ρύθμιση εγείρονται αμφιβολίες μήπως η άρνηση διαβίβασης προσωπικών δεδομένων σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς παρά την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής, όπως διατυπώνεται, ενέχει τον κίνδυνο ο εθνικός επεξεργαστής να καταστεί εν τοις πράγμασι προϊσταμένη αρχή και όργανο ελέγχου της Επιτροπής, στοιχείο που δεν προβλέπεται ούτε από τον Κανονισμό ούτε από την Οδηγία.

Κεφάλαιο Δ' - ΕΠΟΠΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 56

Προϋπολογισμός

Το άρθρο εντάσσεται στα άρθρα 52 παρ.4, 6 του Κανονισμού και 42 παρ.4, 6 της Οδηγίας, τα οποία επιχειρεί να εξειδικεύσει ως προς τους οικονομικούς πόρους της ανεξάρτητης αρχής. Για τον λόγο αυτό, η όλη κατάστρωση του άρθρου έχει στοιχεία διαδικαστικά που άπτονται του

εσωτερικού δικαίου. Εντούτοις, οι ρυθμίσεις του άρθρου πρέπει να συμπληρωθούν σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του ν. 4270/2014, του π.δ. 15/2011 (ήδη π.δ. 54/2018) και του π.δ. 80/2016, αναφέροντας το χρόνο σύνταξης του προϋπολογισμού, απολογισμού και ισολογισμού, τα όργανα που τον συντάσσουν και τα όργανα που τον εγκρίνουν, την ταμιακή διαχείριση μέσω τραπεζικού λογαριασμού και την υποχρέωση αναγραφής του συνόλου των εσόδων και δαπανών της Αρχής. Επίσης, πρέπει να προβλεφθεί εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση Ειδικού Κανονισμού Οικονομικής Διαχείρισης, προκειμένου να ρυθμιστούν οι επιμέρους λεπτομέρειες, όπως συμβαίνει και με τις λοιπές ανεξάρτητες αρχές. Στη δε παρ. 2, που αναφέρεται στα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα, πρέπει να απαλειφθεί η φράση «έχει το δικαίωμα» και να τεθεί με τρόπο καταφατικό «μπορεί να /ανοίγει ειδικό λογαριασμό».

Άρθρο 57

Συγκρότηση της Αρχής

Η διάταξη περιέχει αμιγώς εσωτερικού δικαίου ρύθμιση για τον τρόπο συγκρότησης της Αρχής. Για την αποτελεσματικότερη λειτουργία της Αρχής, όμως, ενόψει και των καθηκόντων που περιγράφονται στα επόμενα άρθρα 60- 62 του νομοσχεδίου, αλλά και για μην ανακύψουν ζητήματα σχετικά με την αρχή της αμεροληψίας: α) ως προς τους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς της παραγράφου 2, πέραν της αμφισβητούμενης συμβατότητας των οικείων καθηκόντων με το δικαστικό λειτούργημα (ενδεικτικά βλ σχετικ ΣτΕ (Ολομ) 2347/2017, 94/2013, ΣτΕ 3287/2014), όπου η συμμετοχή δικαστικού λειτουργού κρίθηκε ότι δεν εγείρει ζητήματα συνταγματικότητας δυνάμει του άρθρου 89

παρ.2 του Συντάγματος. Αντίθετα ΣτΕ 1598/2017, 2980/2010), πρέπει τουλάχιστον, να συμπληρωθεί ότι κατά την περίοδο της θητείας τους απαλλάσσονται από τα κύρια καθήκοντά τους και β) στην ίδια παράγραφο ως προς τον διορισμό δικηγόρων και προκειμένου να αποφευχθούν ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων, αν π.χ. λόγω της άσκησης της δικηγορίας υπερασπιστεί πρόσωπο που εμπίπτει στο ρυθμιστικό περιεχόμενο του νόμου είτε ως υποκείμενο δεδομένων είτε ως υπεύθυνος επεξεργασίας, επεξεργαστής ή ελεγχόμενος για την τήρηση των ρυθμίσεων του νόμου, πρέπει να προβλεφθεί ότι κατά τη διάρκεια της θητείας τους αναστέλλεται η άσκηση του επαγγέλματός τους, χωρίς να θίγονται τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Αντίστοιχα προβλέπονται και στις λοιπές ανεξάρτητες αρχές (βλ. ενδεικτικά ν. 4013/2011 για την ΕΑΑΔΗΣΥ).

Άρθρο 58

Κωλύματα - ασυμβίβαστα μελών της Αρχής

Η ρύθμιση του άρθρου είναι αμιγώς εθνικού δικαίου. Παρατηρείται ότι στην παρ. 1 η φράση «κατά τη διάρκεια της θητείας τους, δεν ασκούν κανένα ασυμβίβαστο επάγγελμα, επικερδές ή μη» αντιφάσκει ως προς το σκέλος που αφορά στους διοριζόμενους δικηγόρους με τη ρύθμιση του άρθρου 57 παρ. 2 του νομοσχεδίου, που προβλέπει το διορισμό τους χωρίς αναστολή της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος.

Επίσης, στην παρ. 2 πρέπει να συμπληρωθεί ο κατάλογος των προσώπων που δεν μπορούν να διορισθούν λόγω ασυμβιβάστου και με όσες κατηγορίες προσώπων δημιουργούνται κωλύματα με βάση την αρχή της αμεροληψίας ή

σύγκρουσης συμφερόντων ή στα οποία συμπίπτει η ιδιότητα του εποπτευόμενου και του εποπτεύοντος (πχ υπεύθυνος επεξεργασίας, υπεύθυνος προστασίας δεδομένων, επεξεργαστής, υπεύθυνοι πιστοποιήσεων), ενώ δεν προκύπτει και το κριτήριο, με βάση το οποίο από τα πρόσωπα που απαριθμούνται στο στοιχείο α) της παραγράφου (υπουργοί, υφυπουργοί κ.λπ.), δεν αναφέρονται και οι αιρετοί ΟΤΑ.

Άρθρο 59

Υποχρεώσεις και δικαιώματα μελών της Αρχής

Η ρύθμιση της διάταξης είναι αμιγώς εσωτερικού δικαίου. Στην παρ. 1 τίθεται ζήτημα σχετικά με τη δυνατότητα παροχής πραγματογνωμοσύνης από τα μέλη της Αρχής, αφού η ίδια είναι εποπτεύουσα αρχή και, ως εκ τούτου, η κατάθεση πραγματογνωμοσύνης από μέλη της για τις ενέργειές της δε νοείται. Είναι διαφορετικό το ζήτημα της παροχής διευκρινίσεων στο πλαίσιο αστικής ή διοικητικής δίκης ως προς το αν κατά τη συγκεκριμένη (επίδικη) επεξεργασία έγιναν συγκεκριμένες ενέργειες ή αν τηρήθηκαν οι όροι που τίθενται με τις διατάξεις των ανωτέρω νομοθετημάτων. Στην περίπτωση αυτή, όμως πρέπει να αναδιατυπωθεί η διάταξη και να τεθούν ρητά και με σαφήνεια οι προϋποθέσεις που τα μέλη της αρχής μπορούν να παρέχουν τέτοιες διευκρινίσεις στο πλαίσιο της δίκης.

Επίσης, ως προς τη συγκρότηση του πειθαρχικού συμβουλίου, ορθά προκρίνεται η συμμετοχή σε αυτό δικαστών και από τα τρία ανώτατα δικαστήρια της χώρας (Άρειος Πάγος, Συμβούλιο της Επικρατείας και Ελεγκτικό Συνέδριο), καθώς τούτο βρίσκεται σε συμφωνία με τα άρθρα 93 επ. του Συντάγματος, αλλά

και λόγω του ρυθμιστικού αντικειμένου του νομοθετήματος, που αφορά στην προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Εντούτοις, ως προς τη παραπομπή των μελών της Αρχής σε αυτό, ενόψει και του άρθρου 53 παρ. 4 του Κανονισμού, που κάνει λόγο για σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα, στην παρ. 3 του υπό εξέταση άρθρου πρέπει να προβλεφθεί συγκεκριμένος βαθμός υπαιτιότητας των μελών.

Περαιτέρω, ο ορισμός των μελών του συγκεκριμένου πειθαρχικού συμβουλίου από το οικείο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο κρίνεται ως καθ' υπέρβαση απαιτούμενο, ενόψει του ότι ως απλό πρόσθετο διοικητικό καθήκον θα μπορούσε και μόνο ο Πρόεδρος του οικείου δικαιοδοτικού κλάδου με σχετική πράξη του να ορίσει τους αντίστοιχους δικαστές, ενώ δεν προκύπτει ότι τα μέλη του πειθαρχικού είναι αποκλειστικής απασχόλησης, με απαλλαγή από τα κύρια καθήκοντά τους, ώστε να εμπíπτουν στην έννοια της τοποθέτησης του άρθρου 90 του Συντάγματος και να απαιτείται απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Υπερβολική ομοίως κρίνεται και η απαίτηση για παρουσία τουλάχιστον τεσσάρων (4) μελών του πενταμελούς πειθαρχικού συμβουλίου για να συνεδριάσει. Προκρίνεται ο αριθμός των παρόντων να περιοριστεί στους τρεις (3).

Άρθρο 64

Γραμματεία της Αρχής

Με το άρθρο αυτό ο εθνικός νομοθέτης εξειδικεύει την έννοια των ανθρωπίνων πόρων της παρ. 4 των αρθρ 42 της Οδηγίας και 52 του Κανονισμού.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού του νομοσχεδίου, ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων ενδέχεται να εγείρει η πρόβλεψη ότι προσλαμβάνονται δικηγόροι, χωρίς να αποβάλλουν τη δικηγορική ιδιότητα και χωρίς να θίγονται τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και για τον λόγο αυτό προτείνεται το σχετικό χωρίο να αναδιατυπωθεί προβλέποντας την αναστολή της δικηγορικής ιδιότητας, χωρίς να παραβλάπτονται τα οικεία ασφαλιστικά δικαιώματα.

Στην παράγραφο 12 ζήτημα γεννάται ως προς τη συμβατότητα της μετατροπής (χωρίς αξιολόγηση των σχετικών τυπικών προσόντων των ήδη υπηρετούντων) των οργανικών θέσεων ΠΕ Επικοινωνίας σε θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου τόσο προς το άρθρο 101Α του Συντάγματος όσο και προς το προσοντολόγιο του δημοσίου τομέα όπως προβλέπεται στο π.δ. 50/2001 και τις κατηγορίες υπαλλήλων που προβλέπονται από τις διατάξεις των π.δ. 347/2003 (Α' 315), 44/2005 (Α' 63), 116/2006 (Α' 115) και 146/2007 (Α' 185), καθώς και με τους ν. 4115/2013 (Α' 24) και 4148/2013 (Α' 99).

Άρθρο 65

Εποπτικές αρχές Δικαστηρίων και Εισαγγελικών Αρχών

Το άρθρο αξιοποιεί τη δυνατότητα που παρέχει τόσο ο Κανονισμός όσο και η Οδηγία να δημιουργούνται εθνικοί φορείς στο πλαίσιο του δικαστικού συστήματος του κράτους μέλους για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, όταν αυτά ενεργούν υπό τη δικαιοδοτική τους ιδιότητα, προκειμένου να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργιών κατά την άσκηση των

δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Προβλέπει δε την ύπαρξη αυτοτελών εποπτικών αρχών για τα δικαστήρια και τις εισαγγελικές αρχές, χωρίς ωστόσο να τίθεται συγκεκριμένη νομοθετική επιλογή ως προς το εάν το εποπτικό έργο ασκείται από μονοπρόσωπο ή συλλογικό όργανο. Για τον λόγο αυτό, η ρύθμιση πρέπει να αναδιατυπωθεί, με την επιλογή μιας από τις περισσότερες δυνατότητες που απαριθμούνται στο άρθρο αυτό. Ειδικά για τα ανώτατα δικαστήρια προτείνεται το εποπτικό όργανο να είναι τριμελές και να ορίζεται με απόφαση της οικείας Ολομέλειας. Στο Ελεγκτικό Συνέδριο η εν λόγω εποπτική επιτροπή θα μπορούσε να είναι ενιαία για το Δικαστήριο και τη Γενική Επιτροπεία της Επικράτειας με το ένα από τα τρία μέλη να είναι δικαστής της Γενικής Επιτροπείας. Επιπλέον, η διάταξη πρέπει να συμπληρωθεί και εν γένει να αναμορφωθεί για λόγους πληρότητας και σαφήνειας. Ειδικότερα, πρέπει οι σχετικές με τον εποπτικό και ρυθμιστικό ρόλο των αρχών αυτών ρυθμίσεις, πέραν της γενικής διατύπωσης του άρθρου 2 παρ. 6 του νομοσχεδίου, να είναι λεπτομερείς και να περιέχουν κατάλογο με τις αρμοδιότητες και εξουσίες των εν λόγω (δικαστικών και εισαγγελικών) εποπτικών επιτροπών, τη δυνατότητα εξέτασης των καταγγελιών που σχετίζονται με τις εν λόγω επεξεργασίες δεδομένων, την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται σε δικαστικές αποφάσεις, σε αποφάσεις δικαστικών σχηματισμών στις διαδικασίες προσυμβατικού ελέγχου ή σε αρχεία σχετικά με ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες καταλογισμού δημοσίων υπολόγων, να προβλεφθούν κατηγοριοποιήσεις ανά κατηγορία υποκειμένου δεδομένων (ύποπτοι, καταδικασθέντες για ποινικό αδίκημα, θύματα, μάρτυρες, πρόσωπα που κατέχουν σχετικές πληροφορίες ή πρόσωπα

επαφής και συνεργοί υπόπτων και καταδικασθέντων εγκληματιών) και αντίστοιχες προθεσμίες αποθήκευσης των δεδομένων αυτών, να προβλέπεται η δυνατότητα περιοδικού επανελέγχου και επικαιροποίησης των δεδομένων (σκέψεις 20, 26, 30, 31, 37, 38, 39, 42, 49, 53, 80, 81 του προοιμίου της Οδηγίας) και να παρέχεται ειδική εξουσιοδότηση για την έκδοση κατ' ιδίαν ειδικού κανονισμού, προκειμένου να ρυθμιστούν λεπτομερέστερα οι απαραίτητες για κάθε δικαιοδοτικό κλάδο προϋποθέσεις.

Κεφάλαιο Ε' - Προσφυγές, ευθύνη και κυρώσεις

Άρθρο 67 (άρθρο 79 ΓΚΠΔ και 54 Οδηγίας 2016/680/ΕΕ – άρθρα 82 ΓΚΠΔ και 56 Οδηγίας 2016/680/ΕΕ)

Δικαστική προσφυγή κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία – Αποζημίωση και ευθύνη

Στο άρθρο πρέπει να συμπληρωθεί και η ρύθμιση του άρθρου 82 παρ. 3 του Κανονισμού για την απαλλαγή του υπευθύνου ή του εκτελούντος την επεξεργασία, όταν δε φέρει οποιαδήποτε ευθύνη για το γενεσιουργό γεγονός.

Άρθρο 70 Ποινικές κυρώσεις (Άρθρο 84 ΓΚΠΔ)

Στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου παρατηρείται ότι η προβλεπόμενη χρηματική ποινή δεν ακολουθεί τη βαρύτητα του αδικήματος και δεν τελεί σε σχέση αναλογίας προς αυτό, δοθέντος ότι το ίδιο εύρος χρηματικής ποινής προβλέπεται για διαφορετικής βαρύτητας αδικήματα. Το γεγονός αυτό, πέραν των ζητημάτων που θέτει σε σχέση με το άρθρο 83 παρ. 1 και 9, καθώς και το

άρθρο 84 του Κανονισμού, θέτει υπό αμφισβήτηση και την αποτελεσματικότητα της κύρωσης (βλ. σχετ. και σκέψεις 150, 151, 152 προοιμίου του Κανονισμού).

Κεφάλαιο ΣΤ' - Τελικές και Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 73

Έναρξη ισχύος

Στο νομοσχέδιο δεν συμπληρώνεται η ρύθμιση για την έναρξη ισχύος των διατάξεών του. Η διάταξη πρέπει να συμπληρωθεί λαμβανομένου υπόψη ότι ο Κανονισμός ισχύει ήδη από τον Μάιο 2018.

Η Ολομέλεια μετά από συζήτηση αποδέχθηκε τις ως άνω παρατηρήσεις των Συμβούλων Νικολέτας Ρένεση, Αικατερίνης Μποκόρου και Αντιγόνης Στίνη.

Οι Σύμβουλοι Γεώργιος Βοΐλης και Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα εξέφρασαν την άποψη ότι δεν πληρούνται οι τασσόμενες από το άρθρο 1 παρ. 1 περ. κη' εδ. γ' του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν. 4129/2013, φ. 52 Α'), όπως ισχύει, διαδικαστικές προϋποθέσεις, γιατί δεν υποβάλλεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ούτε ρυθμίζει ζητήματα δημοσιονομικής διαχείρισης.

Εξάλλου, δεν δύναται η περίπτωση αυτή να υπαχθεί στο εδάφιο α' της ως άνω περίπτωσης κη', σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο γνωμοδοτεί σε θέματα που θέτουν οι Υπουργοί εφόσον, κατά την κρίση του, η ζητούμενη γνώμη δεν αποτελεί πρόκριμα των πράξεων ή δικαστικών αποφάσεών του, δοθέντος ότι όπως προκύπτει από το 80879οικ./Φ.296/2.11.2018 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων, το εν λόγω νομοσχέδιο διαβιβάστηκε στη Γραμματεία της Προέδρου του Δικαστηρίου για την διατύπωση έγγραφων γενικών παρατηρήσεων, χωρίς να τίθενται συγκεκριμένα και σαφώς καθορισμένα από τον αρμόδιο Υπουργό ζητήματα, τα οποία αναφέρονται εκ του περιεχομένου του και επί των οποίων ζητείται η παροχή γνώμης εκ μέρους της Ολομέλειας, αρμοδιότητα που προσήκει σε νομοπαρασκευαστική Επιτροπή.

Ακολούθως, για το ανωτέρω θέμα, συντάχθηκε το παρόν τμήμα του πρακτικού, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από την Πρόεδρο, υπογράφεται από την ίδια και τη Γραμματέα.

Εκδόθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

**Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας**

Ελένη Αυγουστόγλου